

marxister talte om, at man ville prøve at skabe en falsk bevidsthed, og selv om det er nogen tid siden, at den nuværende socialdemokratiske ledelse har beskæftiget sig med marxistisk teori, vil jeg dog yde den uhonorerede konsulentbistand at indføre ledelsen i denne tankegang, men også advare imod den, for er der noget, der er farligt, er det, hvis man prøver at fortælle folk noget, som de ikke kan mærke i deres hverdag.

Sandheden er jo, at ganske almindelige lønmodtagere har mærket en skattelettelse, og derfor hopper de ikke på den der med, at skatten er gået i vejret. Så det overlader vi trygt til folk selv at vurdere. Det er bare én ting, og lad det nu ligge. Det, der står tilbage efter fru Lotte Bundsgaards indlæg, er jo, at hvis Socialdemokraterne får magt, som de har agt, så vil skatten her i landet gå i vejret. Det er konklusionen.

Men undervejs frem til den konklusion har der jo været en noget slingrende socialdemokratisk kurs. Hvis vi går tilbage til april. Her sagde en nyvalgte socialdemokratiske leder, fru Helle Thorning-Schmidt: Vi ophæver skattestoppet. Det var meldingen i april. Så kommer vi til maj, foråret vinder indpas, og der siger fru Lotte Bundsgaard, at nu er man nået til den erkendelse i den nye socialdemokratiske ledelse, at Socialdemokraterne må acceptere skattestoppet. Vi kunne godt høre, at det ikke var med nogen stor kærlighed, men fru Lotte Bundsgaard sagde: Socialdemokraterne må acceptere skattestoppet for at komme ind på regeringens kontorer. Så det var meldingen i maj: Vi må acceptere skattestoppet.

Kl. 20.05

Nu springer jeg så en række mellemregninger over og går frem til september, for da vi så når frem til den 29. september, får vi på én og samme dag to socialdemokratiske meldinger, den ene i Berlingske Tidende og den anden i Børsen.

Berlingske Tidende havde fået fat på fru Mette Frederiksen, som også den dag havde ladet munden løbe og talt om skattestoppet og meddelt, at skattestoppet skulle ophæves, for man kunne som god socialdemokrat aldrig afskrive sig den mulighed at sætte skatten i vejret. Jeg kan ikke sige, at det vakte nogen stor forbløffelse i vore kredse. Det var altså, hvad skal vi sige, genkendelsens glæde, som vi der kunne notere ved at se dette meget klassiske socialdemokratiske synspunkt.

Samme dag i Børsen udtalte hr. Henrik Sass Larsen, at vi skal have et skattestop, men det var dog kun et delvist skattestop, for det var et

skattestop på afgifter og på boliger, mens vi må forstå, at skatterne godt kunne gå op alle andre steder.

Men altså, på en og samme dag siger fru Mette Frederiksen, at skattestoppet skal ophæves, og hr. Henrik Sass Larsen siger, at vi skal have et skattestop, men dog kun på nogle områder.

Det sidste, som hr. Henrik Sass Larsen sagde, kunne godt give anledning til nogen eftertænksomhed, for det er egentlig mærkeligt, at man godt vil have et stop for stigning af skat på boliger, men ikke noget stop for en stigning i folks indkomstskat. Det er da egentlig sært.

Her har vi det sådan, at et stop er et stop, og det er det hele vejen. Det er så enkelt, vil jeg gerne sige til hr. Henrik Sass Larsen, med det her skattestop, for det er bare et stop. Derfor kan jeg anbefale hr. Henrik Sass Larsen, når nu hr. Henrik Sass Larsen er inde på tankegangen, bare at holde sig til, at det er et skattestop hele vejen.

Så vi må sige, at det har været noget slingrende, og derfor er der ikke noget at sige til, at den nye socialdemokratiske leder på et tidspunkt i dagbladet Politiken, som stiller et meget klart spørgsmål – spørgsmålet fra Politiken lyder: Skal skattestoppet ophæves? – konkluderer, at det vil man se på hen ad vejen.

Det kan jeg godt forstå at fru Helle Thorning-Schmidt siger oven på den her tur, men jeg tror ikke, at det spreder tryghed i det danske samfund, at det er noget, som man sådan vil se på hen ad vejen, specielt ikke, når vi ved, at de, der i givet fald skal hjælpe fru Helle Thorning-Schmidt til statsministerembedet, er Det Radikale Venstre, som vil have ophævet skattestoppet, det er SF, som vil have ophævet skattestoppet, og det er Enhedslisten, som også vil have ophævet skattestoppet.

Derfor er der al mulig grund til at drage den konklusion, som jeg startede med: Hvis Socialdemokraterne får magt, som de har agt, vil skatterne igen begynde at stige, sådan som vi så i 1990'erne.

Vi kan også allerede se det i det finanslovforslag, som Socialdemokraterne har lagt frem, hvor der er et hul på 8-9 mia. kr. Det er jo klart, at sådan et hul på sigt kun kan finansieres på én måde, nemlig ved at sætte skatterne i vejret. Så man må sige, at på det punkt kender vi nu Socialdemokraterne igen. Det er trist, vil jeg sige, set i forhold til det med at komme tilbage på sporet, som fru Lotte Bundsgaard talte om.

Jeg var begyndt på hen over foråret og den tidlige sommer at nære nogle forhåbninger om,